

یکشنبه **•** ۱۶ فروردین ۱۳۹۴ **•** سال دوازدهم **•** شماره ۲۲۶۷ **•** ۹

شرق

جهان

کمون پاریس راه‌رانشان داد	صفحه ۱۰
علامت سوال جلوی خود دموکراسی است	صفحه ۱۱
«سین هشتم» یارویای بازیافته؟	صفحه ۱۲

نگاه

نتانیاهو وخاورمیانه

« خالد دیاب»، روزنامه‌نگاری بلژیکی- مصری است که مدت زمانی طولانی را در بروکسل، بیت‌المقدس، ژنو و قاهره گذرانده است. او نیمی از عمرش را در خاورمیانه صرف کرده و عمده مقالات و کتاب‌هایش نیز با هدف بررسی وضعیت سیاسی- اجتماعی آن منطقه به نگارش درآمده‌اند. «خالد دیاب» که برای رسانه‌های مختلفی از جمله «گاردین» و «الجزیره» می‌نویسد، در یادداشت اختصاصی خود برای «شرق» به بررسی چشم‌انداز پیروزی «نتانیاهو» در انتخابات اخیر رژیم اسرائیل و تأثیر آن بر تحولات داخلی سرزمین‌های اشغالی و منطقه پرداخته است.

با وجود اینکه امیدهایی برای پیروزی چپ اسرائیلی وجود داشت، انتخابات اخیر در سرزمین‌های اشغالی بار دیگر تأیید کرد حزب «لیکود» به رهبری «بنیامین نتانیاهو»، نخست‌وزیر کنونی اسرائیل بزرگ‌ترین حزب آن رژیم است.

نتانیاهو تلاش می‌کرد تا به همراه گروه‌های راست افراطی ائتلاف تشکیل دهد. او برخلاف امیدهای «روون ریولین»، رئیس‌جمهوری رژیم اسرائیل گام برمی‌دارد چرا که او خواستار تشکیل کابینه «وحدت ملی» شده بود. از سوی دیگر نتانیاهو میخی را بر تابوت راه‌حل دو دولت کوبید. در دوره او، شهرک‌سازی‌ها با روندی ویرانگر و غیرقابل توقف ادامه خواهد یافت و بیش از گذشته چشم‌انداز صلح دخشه‌دار می‌شود.

آینده برای فلسطینیان، چه آتپهایی که در قلمرو رژیم اسرائیل و نواحی اشغالی و چه آتپایی که در کرانه باختری هستند، غم‌افزا به‌نظر می‌رسد و ممکن است زمین‌های آنان بیش از گذشته بر اثر برنامه شهرک‌سازی‌های تازه تخریب شود و با پامپال‌شدن بیشتر حقوقشان زیر چکمه‌های اشغالگران مواجه شوند.

در محدوده تحت کنترل رژیم اسرائیل و بیت‌المقدس، احتمالا احساسات ضدعربی‌ای که در دوران انتخابات ظهور کرد افزایش خواهد یافت.

دورویساد در هفته‌های اخیر نشان دادند که نتانیاهو از احساسات راست‌گراها برای جذب رأ به‌نفع خود بهره برد. او سعی کرد تا عمیق‌ترین احساس نگرانی و نفرت اسرائیلی‌های دست‌راستی را نسبت به اعراب برانگیزد و

آنان را وادار به حضور در پای صندوق‌های رای کند؛ به همین خاطر هشدان داد سلیل جمعیت اعراب در حال رای‌دادن هستند. پیش‌تر، «آوبگدور لیبرمن»، وزیر خارجه رژیم اسرائیل در اظهاراتی مشابه با اقدامات داعش گفت شهروندان عرب «غیروفادار» به رژیم اسرائیل سزاوار سر بریده‌شدن به وسیله تیر هستند.

باین‌حال، در میان ابرهای سیاه خطوط خاکستری هم دیده می‌شوند. باوجود وضعیت دشتناکی که در حال حاضر وجود دارد، در مجموع چپ‌گرایان اسرائیلی در این دور از انتخابات موضعی قوی‌تر داشتند و راست‌ها موضعی ضعیف‌تر. برخی از تحلیلگران فلسطینی و ناظران سیاسی معتقدند «نتانیاهو» با رد علنی راه‌حل تشکیل دو دولت و بیان احساسات تند ضدعربی، غرب را مجبور به بازنگری در رویکردش در قبال منازعه اسرائیلی- فلسطینی خواهد کرد تا اقدامات قوی‌تری برای تحقق راه‌حل دو دولت انجام شود. احتمال دیگر آن است که واشنگتن و اروپا به‌سادگی خود را از روند مذاکرات صلح کنار بکشند.

با افزایش روحیه ستیزه‌جویی و تلاش جناح راست برای به‌حاشیه‌راندن اعراب اسرائیلی از نظر سیاسی، احزاب متفرق عربی در سرزمین‌های اشغالی در کنار یکدیگر ایستادند و نتیجه‌ای تماشایی را به آرمغان آوردند. تحت رهبری چهره کاریزماتیک‌یی چون «ایمن عوده» احزاب عرب فهرست مشترکی را ارایه کردند و در نتیجه شاهکار کم‌نظیری را رقم زدند و در کنستد (پارلمان) رژیم اسرائیل، سومین حزب بزرگ از نظر داشتن کرسی خواهند بود.

در چنین شرایطی، نتانیاهو به رهبران خاورمیانه پیشنهاد می‌کند که ثباتی قابل لمس را تحقق بخشند. رهبران عرب احبیا با زیاده‌خواهی‌های رژیم اسرائیل مخالفت خواهند کرد و از نتانیاهو مصرا نه خواهند خواست تا به ابتکارعمل صلح عربی پاسخ دهد؛ با این حال، انفعال طرف مقابل و عدم ارابه پاسخ قانع‌کننده یک هنجار معمول خواهد بود. وضعیت موجود اما به شدت بی‌ثبات است و در نتیجه «معامله معمول» می‌تواند به‌سرعت به سمت وضعیتی خشن حرکت کند، همان‌گونه که در تابستان گذشته نیز چنین وضعیتی مشاهده شد و نشان داد به راحتی امکان تبدیل سریع وضعیت به موقعیتی که کنترل آن از دست خارج شود وجود خواهد داشت.

جنگ رژیم اسرائیل علیه حماس در مناطقی چون مصر جواب می‌دهد چرا که تل‌آویو سعی دارد از اخوان‌المسلمین چهره‌ای هیولوار ارایه و اعضای آن را زجر و آزار دهد و آن جمعیت را «سازمانی تروریستی» خوانده است. همچنین دور از احتمال نیست که دولت راست افراطی جدید روی‌کارآمده در سرزمین‌های اشغالی بخواهد برای گمراه‌کردن اپوزنسیون داخلی به همراه منحرف‌کردن توجه غربی‌ها، با تکران‌دادن یک جقیجهه در مقابل دیدگان افکارعمومی دایما بر این هراس‌افکنی دامن بزند که ایران تهدیدی برای موجودیتی رژیم اسرائیل است. از طرفی دیگر، توافق بر سر برنامه هسته‌ای ایران سبب کاهش فشارهای وارده بر دولت تهران خواهد شد. این رویداد پیروزی‌ای برای آنان خواهد بود و به تهران اجازه خواهد داد تا به بازسازی اقتصاد بپردازد. با این حال، جمهوری‌خواهان تندرو تأثیرگذار در واشگتن به همراه نتانیاهو مخالف هرگونه توافق جامع هستند.

یادداشت

پوتین و چندقطبی‌گرایی

تام راگسن

«ولادیمیر پوتین»، رئیس‌جمهوری روسیه، برخلاف تمامی رهبران این کشور، به دنبال تک‌قطبی‌گرایی نیست. او در حقیقت می‌خواهد در عرصه بین‌الملل، حد میانه‌ای را مابین چندقطبی‌گرایی و تک‌قطب‌گرایی نگه دارد. در این مسیر شخص اول کاخ کرملین به دنبال اجرای نظریه مشهور «اوراسیاگرایی» در عرصه سیاست خارجی است. این نظریه بر این مسأله تأکید می‌کند که روسیه باید هویت متمایزی نسبت به غرب و شرق داشته باشد و روابط خود را براساس همین هویت گسترش و گاهش دهد.

پوتین باید با کشورهای مختلف در هدف‌یابی با کشورهای مختلف در خاورمیانه از جمله ایران، روابط حسنه‌ای برقرار کند تا بتواند هم در مقابل تک‌قطبی‌گرایی آمریکا بایستد و هم اتحادی محکم از کشورهای آسیایی را پشت‌سر خود داشته باشد.

در زمان ریاست‌جمهوری «دیمتری مدودف»، ایران و روسیه در برخی از موارد در مقابل هم قرار می‌گرفتند، اما پوتین برخلاف سلف خود، تنها راه برای حل مشکلات را در گفت‌وگو می‌بیند. از دیدگاه پوتین،

ایران در حوزه اوراسیا قرار نمی‌گیرد و این حوزه تنها به کشورهای تشکیل‌شده پس از فروپاشی شوروی مربوط می‌شود، اما تهران به دلیل قدرت و استقلال منطقه‌ای برای روسیه در جهان چندقطبی شریک مهمی محسوب می‌شود. این در حالی است که منافع این دوکشور در آسیایی مرکزی هرگز در تقابل با یکدیگر قرار نمی‌گیرد.

از سوی دیگر، پس از فروپاشی شوروی، سیاست مسکو در قبال کشورهای مانند عربستان و ترکیه نیز تغییر کرده است. روسیه به‌طور سنتی به کشورهای عربی که درصد گسترش نفوذ خود در خاورمیانه هستند، بدین است. اما نباید این نکته را فراموش کرد که آنکارا نیز به دلیل همگرایی با سیاست‌های غرب و به ویژه آمریکا با حفظ سیاست‌های مشترک در ناتو برای مسکو مهره خوبی به‌شمار نمی‌آید.

اوراسیاگرایی سعی کرده رابطه نزدیکی با ترک‌ها داشته باشد و ترکیه نیز چنین متعادل رفتار می‌کند تا در مقابل روس‌ها قرار نگیرد. این محافظه‌کاری در روابط ترکیه و روسیه باعث شده که ایران به‌عنوان مورد توجه قرار گیرد.

همچنین بدون شک، روابط تقریباً دوستانه ایران با روسیه، ضرورت حفظ ایران قدرتمند را برای مقابله با قدرت‌گیری بیش از حد ترکیه و عربستان برای روس‌ها به‌رجسته می‌کند.

پس اگرچه می‌توان گفت که سیاست چندقطبی‌گرایی پوتین، افزایش روابط تهران و مسکو را حداقل در بعد تاکتیکی به دنبال خواهد داشت اما آرزوی دیرینه پوتین برای تبدیل‌شدن به مهره اصلی در نشست‌های مهم جهانی ممکن است سیاست‌های او را به‌گونه‌ای تغییر دهد که ایران دیگر شریک استراتژیک روسیه نباشد.

«**تحلیگر بین‌الملل منبع: آسوشیتدپرس**

مشاور ارشد اتاق بازرگانی آمریکایی- عربی در گفت‌وگو با «شرق»:

اسرائیل امروزمانند آفریقای جنوبی دهه ۶۰ است

رژیم اسرائیل درباره مذاکرات صلح با فلسطینیان و موضوع شهرک‌سازی‌های اسرائیلی وجود دارد؟

اگر چپ‌های میانه در انتخابات پیروز می‌شدند، احتمالا هم در مورد مذاکرات صلح با فلسطینیان و هم درباره توقف روند رو به گسترش شهرک‌سازی‌های اسرائیلی نشین تمایل بیشتری به تعامل با طرف فلسطینی در مقایسه با احزاب دست‌راستی از خود نشان می‌دادند. در این صورت، گمان می‌کنم پیروزی ائتلاف چپ میانه دست‌کم به توقف شهرک‌سازی‌ها، در کوتاه‌مدت، منجر می‌شد. با وجود آن‌که آنان نیز باید نخست امنیت رژیم اسرائیل را مدنظر قرار دهند اما موضوعی که وجود دارد آن است که چپ میانه اسرائیلی نمی‌خواهد

برای ایده اسرائیل بزرگ‌تر همانند بسیاری از راست‌گراها هزینه دهد.

باین‌حال، فراموش نکنیم هر کدام از این دوطیف زمانی که در قدرت قرار می‌گیرند منافع ملی رژیم اسرائیل را در صدر اولویت‌های مدنظر خود قرار می‌دهند و در مسیر رفع تهدیدهای امنیتی موجود علیه آن رژیم گام برخواهند داشت. در این میان، احزاب حاضر در ائتلاف چپ میانه بر لزوم اصلاحات اقتصادی و اجتماعی تأکید کرده‌اند و راست‌گراها بر دامن‌زدن به ایجاد ترس در میان اسرائیلی‌ها بر ایران تمرکز کرده‌اند.

«چشم‌انداز سیاسی رژیم اسرائیل پس از انتخابات اخیر را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

صادقانه بگویم فکر نمی‌کنم در شرایط کنونی بتوان در این باره ارزیابی دقیقی ارائه داد. در نخستین مرحله، احزاب مجبور به تشکیل دولت هستند و این موضوعی است که مشخص نیست روی دهد. در صورتی که آنها بتوانند دولت جدید را تشکیل دهند به‌دلیل مسائل

امنیتی و محدودیت‌های اعمال‌شده از سوی احزاب، با موانعی روبه‌رو خواهند شد. همانند دیگر مناطق خاورمیانه، در سرزمین‌های اشغالی نیز قطبی‌شدن جامعه و تقسیم آن به دویخش سکولار و مذهبی به طور قابل‌توجهی مشاهده می‌شود. اعضای هرک از دوطیف از یکدیگر نفرت دارند. جامعه اسرائیلی از نظر رویکرد درباره مسائل اجتماعی و اقتصادی به‌شدت ناهمگن است و این سطح از اختلاف به منازعه نیز کشیده است. با این حال، تنها موضوعی که اسرائیلی‌ها بر سر آن اشتراک

نظر دارند ترس از «دشمن خارجی» است. امروز از ایران و در دهه ۵۰ میلادی ترس از «جمال عبدالناصر»، رهبر پیشین مصر در میان اسرائیلی‌ها وجود داشت.

«وضعیت فلسطینیان پس از انتخابات اسرائیل به چه نحوی خواهد بود؟

شکاف در میان فلسطینیان همانند جامعه اسرائیلی است و برای رفع آن نیز تاکنون پیشرفتی حاصل نشده است. پیروزی گروه حماس در انتخابات سال۲۰۰۶ میلادی رای اعتراضی از سوی مردم فلسطین به وضع آن زمان بود؛ وضعیت سیاسی کنونی در مصر سبب شده تا حماس تضعیف شود. سوالی که همواره مطرح بوده آن است که آیا دولت فلسطینی می‌تواند و یا خواهد توانست گروه‌های چون جهاد اسلامی و یا سایر گروه‌های مشابه

را کنترل کند؟

«آیا راه‌حل تشکیل دو دولت فلسطینی هنوز هم راهکاری کارآمد است یا باید به‌دنبال گزینه‌های دیگری بود؟

به نظر من راه‌حل دودولت تنها گزینه پیش‌رو است. برای موفقیت آن در عمل باید برنامه‌ریزی اقتصادی نیز وجود داشته باشد. اکثر اسرائیلی‌ها هرگز موافق تشکیل دولتی نخواهند بود که در آن یهودیان در اقلیت قرار داشته باشند. این موضوع از آنجا ناشی می‌شود که ۲۰درصد از شهروندان اسرائیلی را اعراب فلسطینی تشکیل می‌دهند.

«نظر دولت آمریکا درباره انتخابات رژیم اسرائیل و نتیجه آن را چگونه ارزیابی می‌کنید؟ یا توجه به سخنرانی «بنیامین نتانیاهو»، نخست‌وزیر رژیم اسرائیل در کنگره آمریکا چه چشم‌اندازی پیش‌روی روابط رژیم اسرائیل با واشنگتن قرار دارد؟

آمریکا همواره از حق رژیم اسرائیل برای حفظ موجودیت خود در درون مرزهای امن بدون توجه به پیروزی هر یک از ائتلاف‌ها دفاع خواهد کرد. کسانی در واشنگتن بر این باور بودند که روی‌کارآمدن دولت چپ میانه در سرزمین‌های اشغالی می‌توانست باعث بازشدن در به سوی سازش بر سر موضوع شهرک‌سازی با فلسطینیان شود. باین‌حال، من در این‌باره خوش‌بین نبوده‌ام. درباره سخنرانی نتانیاهو باید بگویم این سخنرانی در آستانه انتخابات رژیم اسراییل در واشنگتن

امینتی و محدودیت‌های اعمال‌شده از سوی احزاب، با موانعی روبه‌رو خواهند شد. همانند دیگر مناطق خاورمیانه، در سرزمین‌های اشغالی نیز قطبی‌شدن جامعه و تقسیم آن به دویخش سکولار و مذهبی به طور قابل‌توجهی مشاهده می‌شود. اعضای هرک از دوطیف از یکدیگر نفرت دارند. جامعه اسرائیلی از نظر رویکرد درباره مسائل اجتماعی و اقتصادی به‌شدت ناهمگن است و این سطح از اختلاف به منازعه نیز کشیده است. با این حال، تنها موضوعی که اسرائیلی‌ها بر سر آن اشتراک

دیپلمات پیشین آمریکایی در گفت‌وگو با «شرق» مطرح کرد:

۶ نکته برای دوران پس از انتخابات اسرائیل

دودولت مستلزم آن است که بیت‌المقدس شرقی پایتخت دولت فلسطینی باشد و در مقابل بیت‌المقدس غربی به‌عنوان پایتخت رژیم اسرائیل باقی بماند. همچنین برای موفقیت در این زمینه باید مذاکرات و تفاهم بر سر مسائل مرتبط با آوارگان فلسطینی و به علاوه موضوع مرزا و مساله شهرک‌سازی‌های اسرائیلی مورد بحث و بررسی قرار گیرد.

۳-دیدار نخست وزیر رژیم اسرائیل از واشنگتن و سخنرانی او در کنگره آمریکا به دعوت نمایندگان حزب جمهوری‌خواه به روابط آمریکا و رژیم اسرائیل لطمه وارد کرده است. این موضوع در انتخابات اخیر رژیم اسرائیل تأثیرگذار بوده است.

۴-نتایج نظرسنجی‌ها در سرزمین‌های اشغالی پیش از برگزاری انتخابات نشان می‌دادند که تشکیل کابینه ائتلافی

اگر چپ‌های میانه در انتخابات پیروز می‌شدند، احتمالا هم در مورد مذاکرات صلح با فلسطینیان و هم درباره توقف روند رو به گسترش شهرک‌سازی‌های اسرائیلی نشین تمایل بیشتری به تعامل با طرف فلسطینی در مقایسه با احزاب دست‌راستی از خود نشان می‌دادند.

در این صورت، گمان می‌کنم پیروزی ائتلاف چپ میانه دست‌کم به توقف شهرک‌سازی‌ها، در کوتاه‌مدت، منجر می‌شد. با وجود آن‌که آنان نیز باید نخست امنیت رژیم اسرائیل را مدنظر قرار دهند اما موضوعی که وجود دارد آن است که چپ میانه اسرائیلی نمی‌خواهد

برای ایده اسرائیل بزرگ‌تر همانند بسیاری از راست‌گراها هزینه دهد.

باین‌حال، فراموش نکنیم هر کدام از این دوطیف زمانی که در قدرت قرار می‌گیرند منافع ملی رژیم اسرائیل را در صدر اولویت‌های مدنظر خود قرار می‌دهند و در مسیر رفع تهدیدهای امنیتی موجود علیه آن رژیم گام برخواهند داشت. در این میان، احزاب حاضر در ائتلاف چپ میانه بر لزوم اصلاحات اقتصادی و اجتماعی تأکید کرده‌اند و راست‌گراها بر دامن‌زدن به ایجاد ترس در میان اسرائیلی‌ها بر ایران تمرکز کرده‌اند.

«چشم‌انداز سیاسی رژیم اسرائیل پس از انتخابات اخیر را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

صادقانه بگویم فکر نمی‌کنم در شرایط کنونی بتوان در این باره ارزیابی دقیقی ارائه داد. در نخستین مرحله، احزاب مجبور به تشکیل دولت هستند و این موضوعی است که مشخص نیست روی دهد. در صورتی که آنها بتوانند دولت جدید را تشکیل دهند به‌دلیل مسائل

امنیتی و محدودیت‌های اعمال‌شده از سوی احزاب، با موانعی روبه‌رو خواهند شد. همانند دیگر مناطق خاورمیانه، در سرزمین‌های اشغالی نیز قطبی‌شدن جامعه و تقسیم آن به دویخش سکولار و مذهبی به طور قابل‌توجهی مشاهده می‌شود. اعضای هرک از دوطیف از یکدیگر نفرت دارند. جامعه اسرائیلی از نظر رویکرد درباره مسائل اجتماعی و اقتصادی به‌شدت ناهمگن است و این سطح از اختلاف به منازعه نیز کشیده است. با این حال، تنها موضوعی که اسرائیلی‌ها بر سر آن اشتراک

اگر چپ‌های میانه در انتخابات پیروز می‌شدند، احتمالا هم در مورد مذاکرات صلح با فلسطینیان و هم درباره توقف روند رو به گسترش شهرک‌سازی‌های اسرائیلی نشین تمایل بیشتری به تعامل با طرف فلسطینی در مقایسه با احزاب دست‌راستی از خود نشان می‌دادند.

در این صورت، گمان می‌کنم پیروزی ائتلاف چپ میانه دست‌کم به توقف شهرک‌سازی‌ها، در کوتاه‌مدت، منجر می‌شد. با وجود آن‌که آنان نیز باید نخست امنیت رژیم اسرائیل را مدنظر قرار دهند اما موضوعی که وجود دارد آن است که چپ میانه اسرائیلی نمی‌خواهد

برای ایده اسرائیل بزرگ‌تر همانند بسیاری از راست‌گراها هزینه دهد. باین‌حال، فراموش نکنیم هر کدام از این دوطیف زمانی که در قدرت قرار می‌گیرند منافع ملی رژیم اسرائیل را در صدر اولویت‌های مدنظر خود قرار می‌دهند و در مسیر رفع تهدیدهای امنیتی موجود علیه آن رژیم گام برخواهند داشت. در این میان، احزاب حاضر در ائتلاف چپ میانه بر لزوم اصلاحات اقتصادی و اجتماعی تأکید کرده‌اند و راست‌گراها بر دامن‌زدن به ایجاد ترس در میان اسرائیلی‌ها بر ایران تمرکز کرده‌اند.

«چشم‌انداز سیاسی رژیم اسرائیل پس از انتخابات اخیر را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

صادقانه بگویم فکر نمی‌کنم در شرایط کنونی بتوان در این باره ارزیابی دقیقی ارائه داد. در نخستین مرحله، احزاب مجبور به تشکیل دولت هستند و این موضوعی است که مشخص نیست روی دهد. در صورتی که آنها بتوانند دولت جدید را تشکیل دهند به‌دلیل مسائل

امنیتی و محدودیت‌های اعمال‌شده از سوی احزاب، با موانعی روبه‌رو خواهند شد. همانند دیگر مناطق خاورمیانه، در سرزمین‌های اشغالی نیز قطبی‌شدن جامعه و تقسیم آن به دویخش سکولار و مذهبی به طور قابل‌توجهی مشاهده می‌شود. اعضای هرک از دوطیف از یکدیگر نفرت دارند. جامعه اسرائیلی از نظر رویکرد درباره مسائل اجتماعی و اقتصادی به‌شدت ناهمگن است و این سطح از اختلاف به منازعه نیز کشیده است. با این حال، تنها موضوعی که اسرائیلی‌ها بر سر آن اشتراک

اگر چپ‌های میانه در انتخابات پیروز می‌شدند، احتمالا هم در مورد مذاکرات صلح با فلسطینیان و هم درباره توقف روند رو به گسترش شهرک‌سازی‌های اسرائیلی نشین تمایل بیشتری به تعامل با طرف فلسطینی در مقایسه با احزاب دست‌راستی از خود نشان می‌دادند.

«وضعیت فلسطینیان پس از انتخابات اسرائیل به چه نحوی خواهد بود؟

شکاف در میان فلسطینیان همانند جامعه اسرائیلی است و برای رفع آن نیز تاکنون پیشرفتی حاصل نشده است. پیروزی گروه حماس در انتخابات سال۲۰۰۶ میلادی رای اعتراضی از سوی مردم فلسطین به وضع

می‌دادند. در این صورت، گمان می‌کنم پیروزی ائتلاف چپ میانه دست‌کم به توقف شهرک‌سازی‌ها، در کوتاه‌مدت، منجر می‌شد. با وجود آن‌که آنان نیز باید نخست امنیت رژیم اسرائیل را مدنظر قرار دهند اما موضوعی که وجود دارد آن است که چپ میانه اسرائیلی نمی‌خواهد

برای ایده اسرائیل بزرگ‌تر همانند بسیاری از راست‌گراها هزینه دهد. باین‌حال، فراموش نکنیم هر کدام از این دوطیف زمانی که در قدرت قرار می‌گیرند منافع ملی رژیم اسرائیل را در صدر اولویت‌های مدنظر خود قرار می‌دهند و در مسیر رفع تهدیدهای امنیتی موجود علیه آن رژیم گام برخواهند داشت. در این میان، احزاب حاضر در ائتلاف چپ میانه بر لزوم اصلاحات اقتصادی و اجتماعی تأکید کرده‌اند و راست‌گراها بر دامن‌زدن به ایجاد ترس در میان اسرائیلی‌ها بر ایران تمرکز کرده‌اند.

نوژن اعضاد السلطنه

انتخابات رژیم اسرائیل در هفته‌های اخیر در صدر اخبار قرار گرفته بود. انتخاباتی که نتیجه آن چشم‌انداز امیدوارکننده‌ای برای آینده صلح در خاورمیانه پیش‌روی ناظران سیاسی قرار نداده است. دکتر «روی برت»، مشاور ارشد هیات‌مدیره اتاق بازرگانی آمریکایی- عربی و پژوهشگر ارشد دانشکده عملیات ویژه نیروی هوایی آمریکا هم‌اکنون پژوهشگر انستیتو خاورمیانه است. او در گفت‌وگو با «شرق» ارزیابی خود درباره تفاوت‌های ائتلاف راست‌گرایان و چپ‌گرایان رژیم اسرائیل، تأثیر انتخابات رژیم اسرائیل بر موضوع مذاکرات صلح و مذاکرات هسته‌ای ایران و ۵+۱ و دیگر مسایل مرتبط را ارائه کرد. این پژوهشگر امور خاورمیانه معتقد است احزاب چپ و راست رژیم اسرائیل نسبت به منافع ملی و امنیت سرزمین‌های اشغالی با یکدیگر اشتراک نظر دارند. او باور دارد اگر چه خواست بازگشت به الگوی صهیونیستی اولیه همراه با مدل اقتصادی سوسیالیستی در میان طیف قابل توجهی از ساکنان اسرائیلی سرزمین‌های اشغالی دیده می‌شود اما حزب «لیکود» به رهبری «بنیامین نتانیاهو» هنوز شانس نخست حفظ قدرت در آینده است و در نظام پارلمانی آن رژیم از شانس بیشتری برای تشکیل دولت در مقایسه با چپ‌ها برخوردار بوده است.

«ارزیابی شما از آرایش کنونی نیروهای سیاسی رژیم اسرائیل چیست؟

دولت لیکود بخش مهمی از ائتلاف راست‌گراها است و فرصت خوبی برای تشکیل دولت دارد. این موضوع فارغ از اتفاقاتی است که در انتخابات روی می‌دهند. شما به‌عنوان نخست وزیر رژیم اسرائیل باید اعرای در کنست (پارلمان رژیم اسرائیل) داشته باشید. اکنون «نتانیاهو» توانایی تشکیل دولت را دارد.

«چه تفاوت‌های ایدئولوژیکی میان احزاب چپ‌گرا مثل حزب «کارگر» به رهبری «اسحاق هرزوک» و یا حزب «حاتتوا» به رهبری «تزیبی لیونی» با حزب «لیکود» به رهبری «بنیامین نتانیاهو» و دیگر احزاب راست‌گرای اسرائیلی وجود دارد؟

از نظر ایدئولوژیک هر دو ائتلاف راست و چپ صهیونیست هستند. به یاد بیاوریم که این دولت حزب کارگر بود که تصرف صحرای سینا، کرانه باختری، نوار غزه و بلندی‌های جولان را پیگیری کرد و آن مناطق را تحت‌کنترل رژیم اسرائیل درآورد.

«آیا تفاوت‌هایی جدی میان احزاب راست و چپ

۱-نکته اولی که درباره چشم‌انداز روابط رژیم اسرائیل و فلسطینیان باید بدان اشاره کرد آن است که راه‌حل تشکیل دو دولت فلسطینی- اسرائیلی تنها راهکار ممکن برای حل منازعه است. باید دانست که هیچ راه دیگری برای دستیابی به صلح و آشتی وجود ندارد. رژیم اسرائیل چاره‌ای ندارد مگر آن‌که از بخشی از شهرک‌سازی‌های خود در مرزهای سال۱۹۶۷ دست برداشته و اراضی فلسطینی را برای تشکیل دولت جدید فلسطینیان به آنان بازگرداند.

۲-دستیابی به صلح واقعی و موفقیت راه‌حل